

Hrănituri din tăvițe

Farfuriile din material plastic pentru ghișeci și jardiniere sunt instrumente ideale, întrucât din acestea se poate încropi, chiar pe pervazul ferestrei, un mic punct de atracție pentru păsări, format dintr-o hrănitoare și o apătoare.

Instrumente și accesorii pentru protecția păsărilor de la hrănituri

În ciuda opiniei generale, protecția păsărilor în perioada iernii nu se rezumă doar la hrănirea acestora, ci atât mai mult cu cât serviciile

de asistență oferite păsărilor de la hrănitore - cel puțin în cazul unor specii - nu pot fi îndeplinite cu adevărat, fără adaptarea unor dispozitive folosite și vara.

Adăpători

Despre cât de important este pen-

tru păsări consumul de apă în timpul iernii o demonstrează în mod evident faptul că cele mai multe specii pot fi văzute la adăpătoare (vezi pag. 66-70), aproape la fel de des ca la hrănituri, ciugulind din semințe, mere sau din bulgărele pentru pitigoi.

Există și specii care vin în zona de hrănire aproape exclusiv pentru apătoare. În anii cu invazii, stolurile masive chiar de mii de exemplare în care apar mătăsarii sau cocoșarii, abia se opresc pentru a căuta boboșele de scoruș, de vâsc, de sămbovină (*Celtis n.t.*) sau de iederă.

Aceste păsări deosebit de spectaculoase, din păcate vizitează rar hrăniturile, numai după epuizarea resurselor naturale de hrană și doar acolo unde sunt oferite mere din belșug. În schimb, au mare nevoie de apă, astfel mătăsarii petrec uneori ore întregi, căutând surse corespunzătoare de apă.

Dezghețarea hrăniturii (cu apă caldă n.t.)

Botgros la adăpătarea de pe sol

Ciocănitore petrișă mare, iarnă, la adăpătarea din tăviță

Vrăbii de casă și de câmp, la tăviță

Măcăleandru la farfuria pentru ghișeci

Soluție inventivă pentru o tavă-hrănitoare

♂

Codroș de pădure*Phoenicurus phoenicurus*

Mult mai rar decât codroșul de munte, cu efective de 45 000-90 000 perechi, atinge doar a zecea parte din cele ale rufei mai puțin colorate (390 000-780 000 perechi). Comportamentul, preferința pentru locurile de cuib, modul de hrănire și creșterea puiilor sunt asemănătoare celor ale codroșului de munte.

Cojoaică cu degete scurte*Certhia brachydactyla*

Este o pasăre mică, cu aspect și comportament curios. Penajul, asemănător scoarței copacilor, camuflează pasărea care scotocește pe trunchi. Cuibul îl construiește nu în scorburi, ci în crăpăturile scoarței desprinse de trunchi. În perioada hoinărelilor poate fi întâlnită în localități. Cuibăritul poate fi ajutat prin instalarea scorburilor speciale pentru cojoaice.

♂ ♀

♂ ♀

Coțofană*Pica pica*

Este una dintre păsările din avifauna țării care poate fi recunoscută foarte ușor și care nu poate fi confundată cu nicio altă pasăre. Pe parcursul primului deceniu al mileniului, instalarea speciei în localități a cunoscut o accelerare puternică, în prezent fiind considerată frecventă chiar și la periferia orașelor mari.

Cucevea*Athene noctua*

Este cuibăritoarea, în primul rând, a gospodărilor din ținuturile joase unde, din cauza dispariției continue a copacilor groși, scorburoși, perechile docesc mai ales prin poduri. Utilizând cuțiile speciale pentru cuib, pot fi colonizate chiar și în suburbiile orașelor mari. Vânează insecte și rozătoare mărunte.

♂ ♀

Drepnea neagră

Apus apus

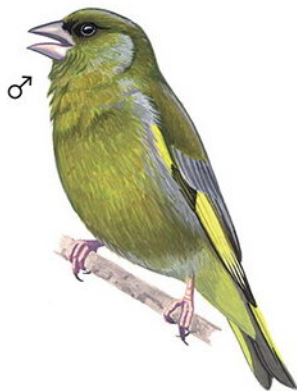
Este una dintre păsările cu un mod extrem de viață, aproape exclusiv zburător. De fapt, nu este nici rândunică, nici pasăre cântătoare. Deoarece picioarele sunt foarte mici în raport cu dimensiunea corpului, nu aterizează niciodată pe sol, dormind pe sărme sau în timpul zborului. Poate fi colonizată pe clădiri înalte, cu ajutorul cutiilor artificiale pentru drepnele.

Florinte

Carduelis chloris

Este o pasăre comună, care s-a răspândit în toată țara, cu excepția zonelor din interiorul pădurilor compacte. În localități se simte deosebit de confortabil datorită prezenței în număr mare a plantelor veșnic verzi, în primul rând a speciilor de tuia, care reprezintă locurile preferate de culbărit.

Gaiță

Garrulus glandarius

Este un reprezentant al corvidelor, locuitor al pădurilor care a cucerit și așezările umane. Spre deosebire de speciile înrudite, hrana o caută nu pe terenurile înierbate sau arabile, ci în desiușul crenglor și pe solul pădurii. Chiar dacă mai consumă și ouă sau pui de pasăre, hrana sa este formată mai ales din nevertebrate, diverse boabe și ghindă.

Ghionoaie verde

Picus viridis

Cea mai colorată specie de ciocănitoare de la noi, are penajul de culoare verde, care o face greu de observat pe sol, în timpul adunării furnicilor. Deoarece trăiește și în zone deschise cu iarbă și aliniamente de copaci sau petice de pădure, este principalul furnizor de scorburi pentru dumbrăveanca.

Grâu căutând material pentru cuib ...

... și hrănindu-și puii la o scorbură artificială de tip D

Țiclean care a îngustat cu pădânt deschiderea unei scorburi artificiale de tip D

Scorburile artificiale de tip D, spre deosebire de celelalte două tipuri, nu au dimensiuni uniforme, ci reprezintă o familie de scorburi artificiale cu mărimi crescătoare care, adaptându-se nevoilor individuale ale speciei-tintă (de la graur, la pupăză, până la dimensiunile potrivite pentru porumbelul de scorbură sau huhurez), au interiorul și deschiderea din ce în ce mai mari.

Scorburi artificiale semideschise de tip C

Scorburile sunt acele spații de cuibărit care au o deschidere strâmtă și, spre deosebire de acestea, cavitățile au intrarea deschisă sau semideschisă. Aceste cavități se pot

forma în copacii mai mari prin putrezirea sau ruperea unor crengi mari, dar sunt caracteristice și stâncilor sau malurilor/falezelor abrupte. Aceste cavități sunt spații potrivite pentru cuiburi, dacă protejează cuibul de ploaie și cel puțin o latură a cuibului se sprijină de perețele cavității. Dacă aceste criterii sunt îndeplinite, atunci speciile care preferă aceste habitate pot cuibări practic oriunde: în cutia contorului de curent electric, în streșină, în cavitățile peretilor de cărămidă, în căruțe sau în motorul mașinilor care rămân câteva zile nemșcate, în suprastructura bacurilor sau a navelor, pe grinzile acoperișului, sub streșină și lista ar putea continua. Chiar dacă între scorbură și cavităte deosebirea pare un detaliu nesemnificativ, pentru păsări este importantă, ceea ce este bine de știut, deoarece acolo unde este dorită prezența codroșului, a muscarului sur, a codobaturii albe, a măcăleandruului, a ochiul-boului, eventual a pietrarului sur, trebuie folosite scorburi artificiale, semideschise de tip C.

Scorburi speciale

Există multe tipuri speciale de scorburi artificiale în ceea ce privește construcția sau utilizarea acestora. Una dintre cele mai puțin cunoscute este scorbura pentru cojoaice. În Europa trăiesc două specii ale acestor păsări miniaturale, cu penaj asemănător scoarței copacilor, care le camuflează. Cojoaica de pădure și cojoaica cu degete scurte se mișcă și se hrănesc pe scoarța copacilor asemenea ciocăntorilor și

Scorbura artificială de tip C se poate instala și pe copaci, dar în localități...

... este mai sigur pe pereții clădirilor (sunt mai ferite de pisici).

